

sionernes beregning og udbetaling, samt udsender fornøden vejledning for kommunalbestyrelserne.

§ 45. Invalidepensionister, som ved lovens ikrafttræden ikke er fyldt 60 år, overgår til at oppebære invalidepension i henhold til § 3, stk. 3, og tillæg hertil efter denne lov, jfr. dog stk. 4. Dette gælder også invalidepensionister, som ved ikrafttrædelsen er mellem 60 og 67 år, idet disse dog i stedet for invaliditetsbeløb, jfr. § 4, stk. 2 og 2a, oppebærer invaliditetstillæg med 804 kr. årlig, jfr. § 43.

Stk. 2. Invalidepension med invaliditetstillæg i henhold til stk. 1 samt med eventuelt ægteskabstillæg i henhold til § 13 kan ikke i medfør af reglerne i §§ 5-9 nedsættes under $\frac{1}{3}$ af grundbeløbet. Når en ægtefælle er berettiget til invalidepension med invaliditetsbeløb i henhold til § 3, stk. 2-4, eller til invaliditetsydelse i henhold til § 16 og den anden ægtefælle til invalidepension med invaliditetstillæg i henhold til stk. 1, kan grundbeløbet med invaliditetstillæg dog nedsættes til invaliditetstillæggets beløb.

Stk. 3. Personer, som ved lovens ikraft-

træden oppebærer invaliditets-, bistands- eller plejeydelse, overgår til at oppebære invaliditetsydelse henholdsvis uden og med bistands- eller plejetillæg.

Stk. 4. Bistandstillæg, som er tilkendt, alene fordi invaliditeten bevirker, at pågældende stadig må have væsentlig bistand til nødvendig pasning af husholdningen, bortfalder for invalidepensionister, som ved lovens ikrafttræden er under 60 år. Til invalidepensionister mellem 60 og 67 år udbetales tillægget fortsat med 1.332 kr. årlig, jfr. § 43, så længe der ikke tilkendes bistands- eller plejetillæg efter denne lov. Det påhviler ulykkesforsikringsrådet senest 2 måneder inden ikrafttrædelsen at give rigsombudsmanden meddelelse om, hvilke bistandstillæg, der er bevilget på det i 1. punktum nævnte grundlag.

§ 46. Loven træder i kraft den 1. april 1967. § 12 træder dog i kraft den 1. april 1968.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 350 af 6. december 1961 for Færøerne om invalidepension.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende færøske regler om invalidepension findes i lov nr. 350 af 6. december 1961 for Færøerne om invalidepension. Ved denne lov blev den færøske invalidepensionslovgivning bragt i overensstemmelse med invalidepensionslovgivningen i den øvrige del af riget. Pensionsydelserne blev således gradvis ført op til det niveau, som var gældende i det øvrige rige. Betingelserne for adgang til invalidepension blev ændret, ligesom invaliditetsbegrebet blev ændret. Der indførtes bistands- og plejetillæg i stedet for det hidtidige hjælpeløshedstillæg. Endvidere indførtes ydelser til ikke-pensionister, der lider af alvorlig lægelig invaliditet, og som må skønnes at ville være berettiget til invalidepension, såfremt de ikke udøvede erhvervsvirksomhed. Endelig blev der åbnet adgang til visse hjælpeforanstaltninger også uanset disses erhvervsmæssige betydning samt til ydelse af tilskud til oprettelse og drift af revalideringsforanstaltninger.

Siden gennemførelsen af de nævnte ændringer i den færøske invalidepensionslov er der foretaget betydningsfulde ændringer i den for den øvrige del af riget gældende invalidepensionslovgivning.

For det første er pensionens grundbeløb ved en række love forhøjet ud over de forhøjelser, der er en følge af stigningen i pristallet. Der henvises herom til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov for Færøerne om folkepension.

For det andet er der ved lov nr. 195 af 4. juni 1964 indført et pensionstillæg til pensionister, der i det væsentlige kun har pensionen at leve af. Ved samme lov er endvidere indført en ret for en efterlevende ægtefælle til ægteparpension i 3 måneder efter dødsfaldet samt en udvidelse af det tidsrum, hvori pensionen til en sørforsorgspatient udbetales, fra 1 måned til 6 måneder. Der henvises herom til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov for Færøerne om folkepension.

Endelig er der ved lov nr. 219 af 4. juni 1965, der er trådt i kraft den 1. april 1966, gennemført en forhøjelse af invalidepensionsniveauet. Forhøjelsen er begrundet med, at invalidepensionisten — i modsætning til folkepensionisten — befinder sig på alderstrin, hvor det er normalt, at den ikke-invaliderede har almindelig arbejdsindtægt. Et kompensations synspunkt fører derfor til, at inva-